

Hobittilan sanomat

Suomen Tolkien-seura Kontu ry:n tiedotuslehti nro 131, 2/2024
(syyskuu)

Tämä kesä on ollut Tolkien-rintamalla varsin antoisaa aikaa. Seuran perinteinen The Miitti veti mukavasti väkeä, moni ehti käydä katsomassa John Howen näyttelyn Tamperetalolla ja samassa osoitteessa toistaiseksi majailevalla Tampereen teatterilla pyörii Taru Sormusten herrasta -näytelmä, jota oltiin suurella joukolla katsomassa. Näiden lisäksi Suomen Tolkien-seura sai kunnian olla tänä vuonna kutsuvieraana Saksan Tolkien-seuran järjestämässä Tolkien Thing-tapahtumassa Lützensömmernissä. Seura oli myös mukana Taru Sormusten herrasta -päivässä 14. syyskuuta Metsossa Tampereella. Eräs paikalla ollut kommentoi tapahtumaa näin, *"Oli oikein kiva päivä. Oli mukava olla osa ohjelmaa, myyntipöydän takana tutustui uusiin ihmisiin ja lukupiirissä oli mielenkiintoista keskustelua."*

Vaikka tahti nyt hieman rauhoittuu, on meillä onneksi tulossa perinteinen syysmiitti 4.-6.10.2024 Mallinkaisilla Janakkalassa, vuosijuhlamiitti 3.-6.1.2025 Kalliopirtin leirikeskuksessa Kärkölässä ja The Miitillekin on jo varattu paikaksi Särsjärven leirikeskus ajalle 17.-20.7.2025. Kannattaa laittaa kalenteriin jo hyvissä ajoin. Vihreän Lohikäärmeen lukutuvassa pyörii Taru Sormusten herrasta -lukupiiri vielä heinäkuuhun 2025 asti ja tiettävästi smialien toiminta jatkuu tuttuun tapaan ainakin muutamalla paikkakunnalla. Uutena tulokkaana Smial Ämyrilinna Hämeenlinnassa.

Uudella hallituskaudella tullaan todennäköisesti uudistamaan muutamia juttuja. Jäsenistölle näkyvimpänä on puhuttu miittisääntöjen päivittämisestä. Niihin liittyen tullaan kuulemaan myös teitä jäseniä, joten seuratkaa Vihreää Lohikäärmettä niin pysytte ajan tasalla ja saatte sanoa mielipiteenne asiaan.

Palveluksessanne
Anna "Jaamar" Saarimaa

Ai niin ja uusi hallituskausi polkaistiin käyntiin syyskuun alussa, eli

Saanko esitellä, hallitus kaudelle 2024-2025

Taru Heikkinen, puheenjohtaja
puheenjohtaja@suomentolkienseura.fi

Olen nelikymppinen entinen hoitoalan-, nykyisin it-alan ammattilainen Helsingistä. Tolkienin tuotantoon tutustuin jo lapsena ja Hobitti olikin lapsuusaikani rakkain kirja. Sittemmin muu Tolkienin tuotanto on tullut hyvin tutuksi niin kirjallisuuden kuin elokuvienkin myötä.

Suomen Tolkien-seuraan ja Kontuun liityin 2000-luvun alkupuolella. Seuran hallituksessa olen vaikuttanut aiemmin useissa eri rooleissa sekä Suomen Tolkien-seurassa että

edesmenneessä Verkkoysteisö Kontu ry:ssä. Nyt alla on neljä perättäistä kautta varapuheenjohtajana, josta onkin hyvä siirtyä puheenjohtajan jakkaralle.

Seuran tapahtumissa ja miiteissä pyrin käymään aina kun se vain on mahdollista, Smial Brandagamban toiminnassakin saatan silloin tällöin pistäytyä.

Vapaa- ajalla lenkkeilen koirani kanssa, katselen leffoja ja tv-sarjoja ja tapaan ystäviä.

Miikka Uotila, varapuheenjohtaja

varapuheenjohtaja@suomentolkienseura.fi

Tampereella asuva Smial Morelin jäsen. Olen ollut Suomen Tolkien-seuran ja Morelin jäsen jo parikymmentä vuotta. Tolkien-seurassa olen vuosien varrella toiminut useammassa eri nakissa. Tänä vuonna vallan ytimessä varapuheenjohtajana.

Eetu Hämäläinen, sihteeri

sihteeri@suomentolkienseura.fi

Olen kuudenviidettä ikäinen (taas vuosi lisää, hui!) kotikonnuilleen paluumuuttanut joensuulainen. Tolkien tarttui matkaan ala-asteen yläluokilla eli yli 30 vuotta sitten. Seuran jäsenenä piipahdin ensimmäisen kerran vuosina 1997-2001, Smial-toimintaa ehdimme harrastaa niin Joensuussa kuin Tampereellakin Joenrannan nimissä.

Työkseni kuljetan joensuulaisia sähköbussilla Sinne ja takaisin. Rauhallinen työ, ei mitään seikkailuja ja määräämättömästi aikaa kuunnella radiota ja äänikirjoja, myös Hobittia ja Sormusten herraa.

Vapaa-ajastani huomattava osa kuluu lukeminen parissa, huomaa. Jos olen urhea, laitan saappaat jalkaan ja menen (sieni)metsään. Muita matkaan tarttuneita harrastuksiani ovat yhteiskuntatieteiden opiskelu ja Blood Bowl (ihan kääpiönä).

Susanna Keinänen, rahastonhoitaja, jäsensihteeri

rahastonhoitaja@suomentolkienseura.fi, jasensihiteeri@suomentolkienseura.fi

Aloitan neljännen kauden hallituksessa samoissa tehtävissä. Alun perin löysin Tolkien-seuraan, kun lähikirjaston lehtihyllystä löytyneet Legolas-lehdet olivat niin hyviä. Opiskeluaikana Tampereella osallistuin smial Morelin toimintaan, valmistumisen jälkeen olen osallistunut Helsingissä harvakseltaan smial Brandagamban toimintaan. Nykyisin olen mukana Kuvastaja-palkinnon asiantuntijaraadissa. Olen puhdasverinen lukutoukka, fantasian lisäksi pidän mm. klassikoista ja romantiikasta. Harrastan myös käsitöitä.

Liisa Kujala, tiedottaja (some)

tiedotusvastaava@suomentolkienseura.fi

Toimin Konnun tiedottajana nyt viidettä kautta ja erityisesti hoidan seuran some-tilejä. Jos sinulla on Tolkien-aiheista tiedotettavaa tai julkaisua kaipaavia Keski-Maa -kuvia, niin ota rohkeasti sähköpostilla yhteyttä. Olen myös mielelläni mukana järjestämässä Tolkien-aiheista ohjelmaa eri tapahtumiin.

Tolkien-seuraan liityin seitsemän vuotta sitten Helsingin Worldconin jälkeen, mutta Tolkienin tarinoihin tykästyin jo lapsena. Fantasiakirjojen lisäksi olen kiinnostunut elokuvista ja sarjoista. Harrastuksiini ovat kuuluneet myös mm. historialliset tanssit ja cosplay.

Päivi Marttila, tiedottaja (Hobittilan sanomat)

tiedotusvastaava@suomentolkienseura.fi

Olen kolmen jo kohti itsenäistä elämäänsä ponnistavan lapsen äiti, proosallisen miehen puoliso, kolmen kissan ja yhden koiran emäntä, esihenkilö vanhusten asumisyksikössä ja ikuinen asioista innostuja Imatralta. Tolkienin maailman löysin vuonna 1980, kun olin 8-vuotiaana kesälomalla vesirokossa. Ukkini toi työpaikkansa viereisestä kirjastosta minulle luettavaa, paksuimmat kirjat, jotka löysi niin niissä riittäisi luettavaa pitkään. Yksi näistä tiiliskivikirjoista oli Taru Sormusten Herrasta, ja siitä tämä yli 40 vuotta jatkunut eskapismi Keski-Maahan sai alkunsa.

Konnun ja Vihreän Lohikäärmeen nettifoorumin löysin tammikuussa 2002, ja se on ollut kyllä yksi elämäni parhaimmista löydöistä! Yhdistyksen hallituksessa olen nyt kolmatta kautta, tällä hallituskaudella vastuualueeni on Hobittilan Sanomat. Jonkinlainen kokous-innostus minulla taitaa olla, sillä olen myös kuntapolitiikassa ja seurakunnassa luottamustehtävissä. Muita asioita, joista olen tohkeissani, ovat mm. Doctor Who, Euroviisut, cosplay, kalenterias kartelu ja jalkapallo (siis joukkueiden kannattaminen, ei pelaaminen, totesin jo lapsena olevani lajissa parempi kannattaja kuin pelaaja).

Mervi Mäkelä, verkkomestari

webmaster@suomentolkienseura.fi

Kvaak! Nimeni on Mervi, joskin useampi ehkä tuntee Nerwendenä. Olen tällä kaudella paluumuuttaja hallituksessa – entisaikoina olen ollut silloisten molempien seurojen hallituksissa erinäisissä tehtävissä. Esiaikoina järjestin myös miittejä ja leffajonotuksia. Nyt lähdin vuosien tauon jälkeen mukaan tunnustelemaan seuran nykyisiä tuulia, tällä kertaa verkkomestarin pestissä.

Asustelen eteläisellä Pirkanmaalla koiran ja pienen kanalauman kanssa. Tolkienin lisäksi pidän erityisesti Robin Hobbin kirjoista ja niihin liittyvistä nettipiireistä minut löytää myös.

Nienna Lagus, miittivastaava

tapahumavastaava@suomentolkienseura.fi

Olen 25-vuotias kirjallisuustieteen maisteri ja jälleen miittivastaavana. Olen myös Kuvastaja-palkinnon valitsijaraadissa. Kuljen paljon luonnossa ja ihmettelen muutenkin elämää, esimerkiksi lukemalla paljon ja laveasti.

Anna Saarimaa, varamiittivastaava, turvallisuusvastaava

tapahumavastaava@suomentolkienseura.fi

Olen vuonna 1986 syntynyt hobitti, joka työskentelee varhaiskasvatuksen parissa, minkä omien lastensa hoidolta ja Tolkien-harrastukseltaan ehdin. Olen myös ympäristökasvattaja ja perunoiden, herneiden ja kukkien kasvattaja (mutta vain pienissä määrin ja omaksi ja pölyttäjien iloksi), metsämörriohjaaja ja vauvojen luontokylpyohjaaja.

Tolkien on minulle jo lapsuudesta tuttu, mutta ihan kunnolla innostuin aiheesta vasta 2000-luvun alussa. Olen ollut mukana jo monessa hallituksessa niin entisen Verkkoyhteisö-Kontu ry:n kuin Tolkien-seurankin puolella. Pääasiassa olen toiminut miittivastaavana ja olen ollut varsin ahkera miittaja jo vuodesta 2007 asti.

Olen ollut perustamassa peräti kolmea smialia. Smial Marach Luumäellä, edesmennyt verkkosmial Juhlapuu ja viimeisimpänä smial Ämyrilinna Hämeenlinnassa.

Sonja Virta, akateemisten asioiden vastaava, myyntitavaravastaava

myynti@suomentolkienseura.fi

Olen Vantaalla asuva akateemisten asioiden vastaava ja vastaan myös myyntitavaroista. Aiemmin olen toiminut puheenjohtajana, varapuheenjohtajana, sihteerinä ja Legolas-lehden päätoimittajana. Tolkien-seuraan olen liittynyt ”vasta” 2013, mutta 2000-luvun alkuvuosina olin sittemmin kuopatus smial Thorondorin jäsen. Nykyään minua näkee smial Brandagambassa, miiteissä sekä tietyissä coneissa.

Teen osa-aikaisesti väitöskirjaa korjatuista Tolkien-suomennoksista, ja minuun voi mielellään olla yhteydessä akateemisiin aiheisiin liittyvissä meiningeissä.

Akateemisuuden lisäksi pidän huonosta Tolkien-huumorista ja -parodiasta. Tolkienin ohella fanitan erityisesti euroviisuja.

Anni Mustalahti, varajäsen

Olen Anni Mustalahti, espoolainen Tolkien-fani, joka löysi Vihreä Lohikäärme-keskustelufoorumin 2012 ja sitä kautta päädyin hallituksen varajäseneksi.

Muuhun elämäni kuuluu yhden ihmisen kotitalouden pyöritystä, töissä käyntiä ja ystävien näkemistä.

Henna Hännikäinen, varajäsen

Olen -89 syntynyt Konnun Pesukarhu, jolla on monta rautaa tulella. Olenkin siis ollut entisen Verkkoyhteisö Kontu ry:n varajäsenenä vuonna nakki ja kirves, eli ns. ympyrä sulkeutuu osaltani. Olen joutunut pitämään hieman hiljaiseloa Konnun suhteen, mutta Konnun otukset eivät ole kadonneet elämästäni mihinkään, vaan pysyneet. Olen ollut 2004-2019 asti hyvin aktiivinen miittaja, ennen kuin jouduin ottamaan pienen tauon.

Tolkienin maailma on ollut minulle tuttua jo muksusta lähtien, mutta 2000-luvulla paras ystäväni sai minut houkuteltua kunnolla kiinni Tolkienistiksi. Rakastan kirjoja, elokuvia, fan fictionia ja etenkin kaikkea, mitä siitä on seurannut elämäni, esim. Vihreä Lohikäärme, miitit, otukset, Konnun pändiä ja Sänkimies -kerhoa. Olen siis erittäin epäsäännöllisen säännöllisesti mukana Tolkien touhuissa, kunhan kiireiltäni ehdin. Siksi varajäsenenä mukana touhuissa.

Olen näytelmäkirjoittaja (3 kantaesitystä, 2 tulossa) ja sihteeri monien ammattien jälkeen. Harrastan Tolkienin ja harrastajateatterin ohella partiota, Nuorisoseuratoimintaa, maatilatouhuja ja kaikkea muuta maan ja taivaan väliltä. Eli yliaktiivinen jokapaikanhöylä

pesukarhu, jota kuvaillaan herkästi näin: ”Pesukarhu on mitä ihastuttavin seuraeläin, mutta luontainen uteliaisuus ja hävitysvimma koettelee jopa kaikkein eläinrakkaimmankin hermoja.”

Hallituksen ulkopuoliset vastuutehtävät

Katja Vihavainen, arkiston- ja kirjastonhoitaja

arkisto@suomentolkienseura.fi

Marianna Leikomaa, Kuvastaja-raadin puheenjohtaja

kuvastaja@suomentolkienseura.fi

Jäsenmaksut kaudelle 1.9.2024-31.8.2025

Hallitus päätti kesän vaalikokouksessaan pitää jäsenmaksut ennallaan, eli

Perusjäsenyys **22 euroa**.

Perhejäseneksi **15 euroa**

Kannattajajäsenyys **50 euroa**

Jäsenmaksun eräpäivä: 30. lokakuuta 2024

Maksun saaja: Suomen Tolkien-seura Kontu ry

Tilinumero: FI95 2001 1800 042742

Viitenumero vanhat jäsenet: Jäsennumero

Viitenumero uudet jäsenet: 3104

Suosittellemme käyttämään jäsennumeroa viitenumeronä.

Jäsennumeron voi tarkistaa jäsenihteeriltä (jasensihteeri@suomentolkienseura.fi) tai vanhojen paperisten Hobsanien osoitetarrasta ja sen näkee todennäköisesti myös edellisen vuoden jäsenmaksun tiedoista omastaverkkopankistaan.

Mikäli omaa jäsennumeroa ei ole tallennettuna itselle tai edellisvuoden jäsenmaksua ei löydä verkkopankista, jäsenmaksun voi maksaa myös viitteellä 31024259.

Perhejäsenten jäsenmaksut tulisi maksaa mieluiten erikseen, heillä on omat jäsennumeronsa. Jos samalla viitenumeroilla maksetaan useamman (perhe)jäsenen jäsenmaksu, jäsenihteerille on ilmoitettava, keiden jäsenmaksut on maksettu. Muuten jäsenrekisteriin ei saada päivitettyä jäsentietoja oikein.

Suomen Tolkien seura Kontu ry Saksan vierailijaseurana Tolkien Thing:ssä **18.-21.7.2024**

Ajatus Saksaan lähtemisestä syntyi vuonna 2023 kun joukko suomalaisia matkusti kimpassa Englannin Tolkien-seuran Oxonmootiin. Kyseisessä tapahtumassa oli runsaasti osallistujia myös Saksan seurasta, ja he pitivät tapahtumassa esityksen oman seuransa toiminnasta. Taru oli katsomossa ja kuunteli, kun he kertoivat Tolkien Thing-nimisestä tapahtumastaan ja siitä, kuinka heillä on joka vuosi jostain maasta vierailijaseura tapahtumassa mukana. Lista vierailleista seuroista oli pitkä, mutta hämmästykseksi Suomi puuttui listasta kokonaan! Tuumasta toimeen, alustavat suunnitelmat suomalaisten vierailusta Tolkien Thingiin sovittiin jo tuona samaisena viikonloppuna Oxfordissa.

Tolkien Thing on siis Saksan Tolkien-seuran (Deutsche Tolkien Gesellschaft) jokavuotinen tapahtuma, joka järjestetään kesällä, torstaista sunnuntaihin. Pitopaikkana on jo useamman vuoden ajan toiminut Rittergut-kartano Lützensömmernin kylässä, Keski-Saksassa. Osallistujia on n.150 ja ohjelmana on mm. työpajoja ja luentoja, mutta myös vapaampaa ohjelmaa kuten visailuja ja pelailua. Tapahtuman osallistumismaksuun sisältyy majoitus ja täysi ylläpito aterioineen.

Suomen reissuporukka kutistui alun perin suunnitellusta lopulta kolmeen henkeen. Matkaan lähtivät lopulta Taru Heikkinen, Miikka Uotila sekä Liisa Kujala. Kuljimme hieman eri reittejä Erfurtiin, joka on lähin suurempi kaupunki tuolla suunnalla, mutta lopulta seisoiimme helteisenä torstaina heinäkuun 18.päivä juna-aseman laiturilla ja totesimme, että edessämme odotti samaa junaa joukko matkalaisia, joilla oli kainalossaan mm. Nazgûlin kypärä sekä erilaisia miekkoja. ”We’re going to the same place aren’t we?” oli tarpeeksi synnyttämään ”You’re The Finns!”-huudahduksia. Tunnelma oli välittömästi lämmin ja vastaanottavainen, tuli tunne, että meitä oli todella odotettu. Juna vei meidät Straußfurtin kylään, jossa meitä oli vastassa Saksan seuran ”vierasvastaava” Annika. Lyhyt autokyyti myöhemmin oltiin perillä Rittegutissa!

Tähän väliin täytyy todeta, että Saksan seurasta huomasin vuosien kokemuksen isojen tapahtumien järjestämisestä ja vierailijaseurojen kestitsemisestä. Punainen matto oli ainoa, mikä puuttui, muuten kaikki oli viimeisen päälle mietitty. Häkellyneet suomalaiset saivat tervetuliaislahjaksi mm. omat teetetyt mukit, joilla sai rajoittamattomasti kahvia ja teetä tapahtuman aikana (ja sehän meille kahvin suurkuluttajille kelpasi). Lisäksi saimme ”ostoslapun”, jonka arvo oli 20€ ja jolla pystyi ostamaan Vihreästä Lohikäärmeestä virvokkeita, hieman paremman tasoisen huoneen huoneistosta, teetetyt nimipinssit yms. Saksan seura maksoi myös tapahtumaan osallistumisen puolestamme sekä osan

matkakuluista. Vierasvastaava oli koko ajan saatavilla mihin tahansa asiaan mikä vain mieleen juolahti.

Heti ensimmäisenä iltana ehdimme osallistua ensikertalaisten tervetuloa-tilaisuuteen, joka järjestettiin ”speed dating-” muodossa. Samantyylinen tutustuminen nähtiin vuotta aiemmin Englannissa, josta saksalaiset olivat sen nappaneet itselleen. Ideana on keskustella parin kanssa 5min annetusta aiheesta, sen jälkeen pari vaihtuu. Suomalaiset keskustelivatkin innokkaasti mm. siitä, pelaisitko

mieluummin Sarumanin kanssa korttia vai laulaisitko karaokea örkkiä vastaan? Kaiken puhumisen jälkeen suuta olikin hyvä kostuttaa liköörityöpajassa, johon olimme tottakai tuoneet omakustanteisesti Salmaria ja Lapponiaa. Lapponia keräsi suuremman suosion, mutta kyllä salmiakillekin löytyi oma fanikuntansa!

Perjantaina osallistuimme mm. bannerien tekotyöpajaan, kuoron työpajaan sekä pidimme toisen tapahtumaan valmistelemistamme esityksistä. ”Tolkien and Finland”-yleisesitys käsitti sekä Tolkienin vaikuttimia Suomesta (Kalevala, suomen kieli jne), mutta myös eri käännöksistä ja adaptaatioista, joita Suomessa on ollut. Suomen Tolkien-seura lahjoitti isännillemme saksankielisen Kalevalan sekä suomenkielisen Hobitin Tove Janssonin kuvituksilla. Hobittipiknikille veimme (omakustanteisesti) keksejä ja karkkeja Suomesta, joita paikalliset uteliaana maistelivat. Perjantai-iltana Saksan seuralla oli myös heidän vaalikokouksensa, jossa he valitsivat uuden hallituksen itselleen sekä äänestivät muista esillä olleista asioista. Seurueemme pani merkille, toisin kuin Suomessa, aivan kaikki osallistuivat kokoukseen ja keskustelu kävi kiivaana vielä kokouksen jälkeenkin. Jäimme kaipaamaan samanlaista intohimoa myös omiin vuosittaisiin kokouksiimme!

Lauantaina kuoro harjoitteli lisää ja teimme korutyöpajassa haltiakoruja. Pidimme myös toisen esitelmämme, tällä kertaa ”virallisen” vierailijaseuran esitelmän Suomen Tolkien-seurasta ja sen toiminnasta. Yleisö kiitteli molempia esityksiä jälkeenpäin kovasti ja osa jopa innostui meidän kesän

The Miitistämme niin paljon, että he aikovat tehdä vastavierailun kesällä 2025. Alkakaahan siis verestää saksan kielen taitojanne!

Lauantai-iltana pidettiin ”Long Expected party”, joka koostui erilaisista jäsenten valmistelemista esityksistä. Oli sketsejä, laulua, tanssia ja jos jonkinlaista performanssia. Myös työpajoissa harjoitellut kuoro esiintyi ja esitti Miikan tekemän filkin, joka oli sovitettu Sunrise Avenuen Hollywood Hills-kappaleen tahtiin (ko. yhtye kun on suosittu Saksassa).

Sunnuntaina ennen kotimatkaa pidettiin vielä ”mathom-huutokauppa”, josta saatavat tuotot menivät Saksan seuran toiminnan pyörittämiseen. Kaupan oli jos jonkinlaista esinettä ja huvittuneina seurasimme, kuinka lahjoittamamme muutama seuran myyntitavara nousi moninkertaisiin hintoihin siihen nähden, millä me niitä tapahtumissa myymme (30euroa kangasmerkistä!!).

Kaiken kaikkiaan reissu oli upea ja Saksan Tolkien-seura sai meidät tuntemaan olomme todella tervetulleiksi. Haastavina puolina mainittakoon ehkäpä se, että kaikki ohjelma oli todellakin saksaksi. Vaikka paikalliset tulkkasivatkin avuliaasti, niin kielen osaamisesta oli kyllä hyötyä, vaikka taidot ruosteisia olivatkin. Matkaseurueemme oli myös kaikkiruokainen ilman allergioita tai erityisruokavalioita, mikä helpotti ateriointia, kun ruokiin ei sen kummemmin oltu niiden sisältöä selitetty. Saksalaiset olivat todella kiinnostuneita meistä ja oikeastaan koko ajan tuli joku juttelemaan. Eikä pelkästään Tolkienista vaan myös Suomesta yleisesti, kaikkea

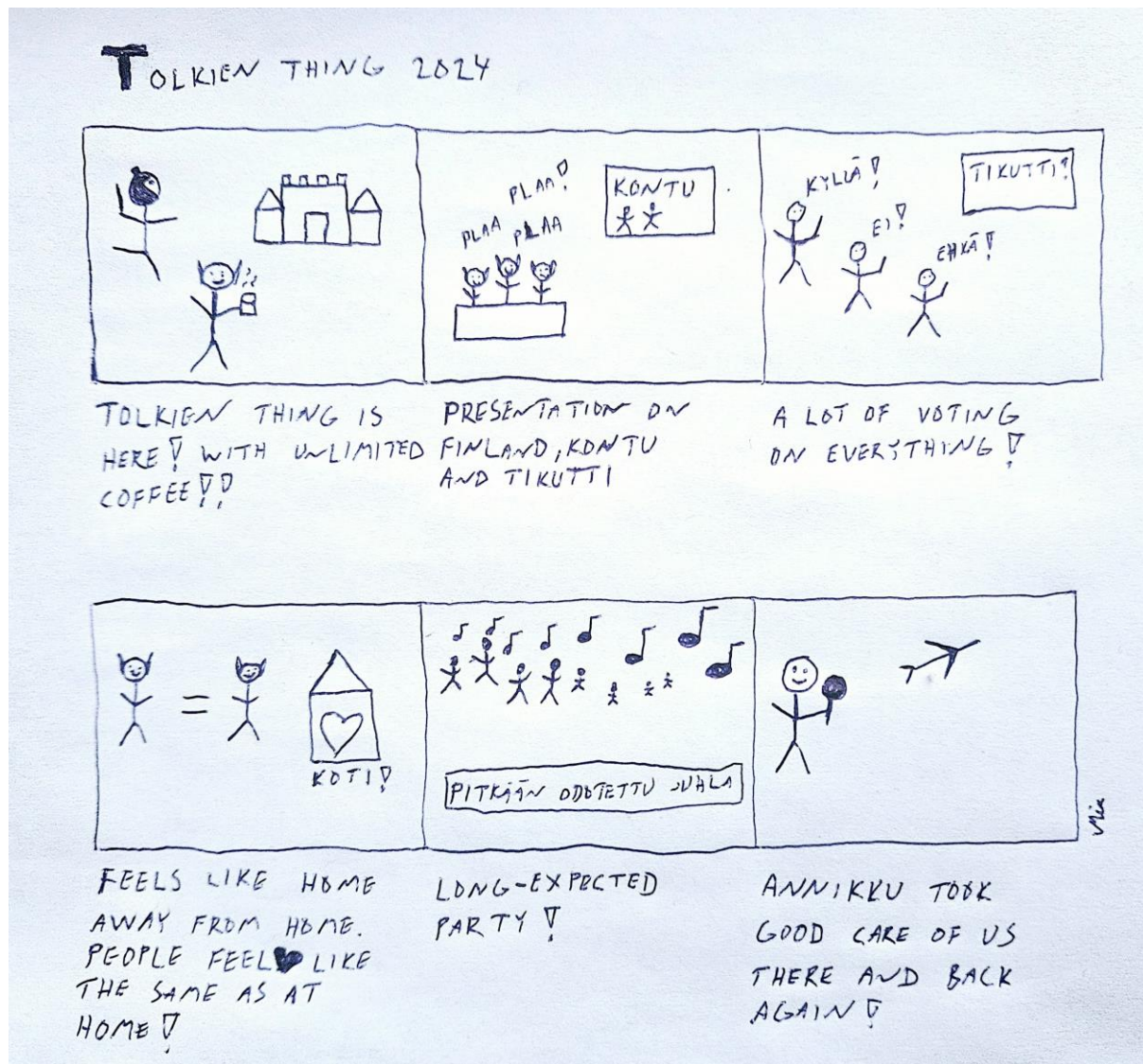
koulujärjestelmästä sotahistoriaan tuli käsiteltyä. Jopa sanavalmis ja ekstrovertti matkaseurueemme huokaisi iltaisin, kun vedimme suomalaisten yhteishuoneen oven kiinni, sitä tunsu todellakin edustaneensa koko päivän.

Saksalaiset olivat fandomina ja ihmisinä hyvin samanlaisia kuin Suomessa. Ikäjakautuma oli melko samankaltainen, huumorintaju ja jutut kävivät hyvin yksiin, jopa pukeutuminen oli hyvin samanlaista kuin mitä voisi olettaa näkevänsä vaikkapa Finnconissa. Tapahtumana Tolkien Thing oli jotakin Englannin melko akateemis-painotteisten tapahtumien ja meidän omien miittiemme välimaastosta. Tunnelma oli rento ja välitön, ohjelma vaihteli luennoista lautapelailuihin. Oli myös mielenkiintoista nähdä ja kuulla, miten Saksassa pyöritetään Tolkien-toimintaa ja minkälaisia ratkaisuja he ovat tehneet pitääkseen seuran elinvoimaisena. Inspiraatiota oman toimintamme kehittämiseen tuli ainakin repullisen verran.

Paikkana tuo Rittergut oli siinä mielessä hyvä, että osallistujille oli tarjolla monen tasoista majoitusta. Kun me itse majoituimme huoneistossa, jonka yläkerrassa oli kaksi makuuhuonetta ja alakerrassa oleskelutilaa, oli tarjolla myös vähemmän luksusvaihtoehtoja tai telttailua. Vaikutuksen teki erityisesti

se, kuinka paljon tapahtuman järjestelyihin oli panostettu muun muassa rekvisiitan muodossa. Tapahtumapaikan eri alueet olivat nimetty Keski-Maan eri alueiden mukaan ja paikka oli todella koristeltu jos jonkinlaisilla bannereilla ja muilla asiaan kuuluvilla koristeilla, joita oli raahattu paikalle eri puolilta Saksaa.

Jätimme myös oman jälkemme Saksan toimintaan. Moni tuntui innostuvan suomalaisten tyylistä filkata ja Tikuttia pyydettiin tekemään sarjakuva tapahtumasta heidän lehteen! (Jopa nimmareita sai jaella!)

Reissu oli ikimuistoinen ja nautimme joka hetkestä. Ehkäpä tilaisuus koittaa ensi vuonna osoittaa suomalaista vieraanvaraisuutta saksalaisille vieraille, jos he toteuttavat ajatuksensa tulla vastavierailulle The Miittiin 2025.

Artikkelin kirjoittivat
reissuporukka,

Taru Heikkinen

Liisa Kujala

Miikka Uotila

The Miitti 2024

Vuoden 2024 The Miitti pidettiin 8.-11.8.2024 Särsjärven leirikeskuksessa Padasjoella. Osallistujia miitissä oli 31, osa koko The Miitin alusta loppuun, toiset muutamia öitä ja lauantaina paikalla oli myös päivävierailijoita osallistumassa miitin ohjelmaan ja vaalikokoukseen. Miittiläisiä oli taas useassa sukupolvessa, kun paikalla oli perheitä pienten ja isompien, jo aikuisten lasten kanssa. Tolkien ja Kontu ovat mainio sukuperinne perheille!

Miitissä oli monenlaista ohjelmaa:

Lauantaina vietettiin hobittihäitä, kun larppaajat juhlivat Samin ja Ruusan häätjuhlaa. Kuten kunnon häissä kuuluukin, oli juhlan aikana kaikenlaista draamaa häälahjojen katoamisesta rakkauskuvioiden sotkuihin nuorten hobittien selvitellessä kuka on ihastunut keneenkin ja tietysti vanhemman hobittiväen paheksuntaa ja juoruilua... Tai kuten he tarkensivat: ei juoruilua, vaan raportointia. Aikamoiset pirskeet ne olivat!

Origami-työpajassa opittiin tekemään rasioita, kirjanmerkkejä ja osa myös kurkia ja muita vaikeampia paperitaideteoksia. The Miitin nuorempi väki ahkeroi kirjanmerkkejä ison pinon, niitä he jakoivat miitin päättyessä lahjaksi muille miittiläisille. Iso kiitos siitä, nyt on monella kaunis ja käytännöllinen muisto The Miitistä!

Itse tehtyä luotiin myös saippuatyöpajassa. Saippuan tekeminen on jännittävää, suorastaan hurjaa: Työpajan vetäjä huolehti lipeän käsittelystä, sillä lipeäveden valmistaminen on vaarallinen työvaihe. On tiedettävä mitä tekee, sillä lipeä voi esimerkiksi iholle joutuessaan syövyttää sen rikki. Tarkkaa tekemistä siis!

Tietovisa-luontopolun rasteja etsittiin vihjeellä "numeroidut kuusi rastia, ihmisen tekemissä rakenteissa, alle metrin korkeudessa, alle 150 metriä pääovelta". Rastit kyllä löytyivät, mutta vastausten löytäminen aivojen sopukoista tiukkoihin kysymyksiin olikin haasteellisempi homma! Miettimistä oli myös tietovisassa, jossa sanat olivat menneet sekaisin ja niistä piti rakennella oikeita Keski-Maahan liittyviä sanoja sekä merkitä karttaan siitä puuttuvat nimet oikeille paikoilleen.

Karttaa tutkivat myös leirin nuorimmat aarteensinsinnässä. Aarteen löytämiseksi piti tutkia karttaa, keksiä ratkaisuja kysymyksiin, kysyä niitä muilta miittiläisiltä ja kaikin puolin olla hoksaava ja nokkela. Tietenkin aarteensinsijät onnistuivat tehtävässään mainiosti! Aarrearkku löytyi ja aarteen – aikamoisen saaliin herkkuja - aarteensinsijät jakoivat yhdessä.

Virallisin osuus oli lauantai-iltapäivänä, kun pidettiin seuran vuosittainen vaalikokous. Kokouksessa valittiin seuran hallitus 1.9. alkavalle hallituskaudelle sekä hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Näiden lisäksi The Miitissä oli paljon muutakin mukavaa tekemistä. Jokaisena iltana oli sauna lämpimänä. Vesikin niin lämmintä, että nuorimmaisilla heräsi epäily Jaakon heittäneen vahingossa ihan tavallisen kiven veteen Jaakon päivänä! Lautapeliä pelaajia ja palapeliä rakentajia oli salissa aamusta myöhään yöhön saakka. Taisivat jotkut pelata varhaiseen aamuun asti. Hyvin hobittimaista menoa oli vuodenajan ansiosta, kun muutamat miittiläiset keräsivät leirikeskuksen maastosta komeat marja- ja sienisaaliit.

Hobittimaisten paljon herkkuja

The Miitissä saatiin taas nauttia monenlaisista herkuista! Ohjelmassa oli torstaina iltapala, perjantaina grillausta ja lauantaina lettujen paistoa. Sää oli epävaka, katetun terassiin kaasugrillillä paistettiin makkarat, maissit ja sienestäjien yhteiselle aterialle tuomat sienetkin. Grillattavaa jäi lauantaillekin, ei tainnut kenellekään jäädä nälkä! Lauantaina letut paistettiin myös sateelta suojassa, keittiössä hellan ääressä. Lettujen paisto sujui vauhdikkaasti, kun lieden äänen mahtui kolme letunpaistajaa yhtä aikaa, ja lettuja käännettiin näyttävästi ilmaan heittämällä.

Miittipäivät käynnistyivät hyvin yhteisellä aamiaisella ja tietenkin aamukahvilla. Kahvi maistui taas miittiläisille: Ensimmäiset aamukahvit taisivat valmistua jo reilusti ennen aamiaista seitsemän aikaan, ja kahvia juotiin vielä myöhään illallakin. Pitihän sitä, että jaksoi pelata lautapelejä yötä myöten!

The Miitin tunnelma kantaa pitkälle syksyyn

The Miitin henki ja tunnelma sai mielen elpymään, se tunne kantaa viikkoja eteenpäin arjessa. Miitit ovat ihmisen (ja hobitin, haltian, velhon, uruk-hain, kääpiön, örkin, entin, lohikäärmeen, balrogin, sormusaaveen ja kaikkien muiden) parasta aikaa!

Järjestäjätiimi Sidhiel, Titiuu, Samooja, Jaamar ja Lehtokuusama kiittävät kaikkia miittiläisiä! Tavataan taas tulevissa miiteissä:

- **Syysmiitti 4.-6.10.2024**, Mallinkaisten leirikeskuksessa Janakkalassa
- **Vuosijuhlamiitti 3.-6.1.2025** Kalliopirtin leirikeskuksessa Kärkölässä

Kuvat: Jaamar ja Lehtokuusama

Kuva: Lotta Raatikaisen piirtämä kiitoskortti Tampereen teatterille Suomen Tolkien-seuralta.

Tolkienistin näkökulma Tampereen teatterin Taru Sormusten herrasta-näytelmästä!

Rouva Tammikilven, (alias Pesukarhu) somesta (luvallisesti) poimittua.

Hyviä puolia:

-Näytelmä meni hyvin painollaan eteenpäin, eli ei tullut katsottua kelloa vaan koko ajan tapahtui lavalla.

-Klonkun näyttelijä ♥

-Antti Reini Aragornina oli aika komia 😊

-lavastus oli upeasti tehty (isona miinuksena Lothlórien.)

-Puvustus oli hienoa, toki osa oli Elokuvapainotteisia, mutta no can do, kun palvelee enemmän isoa porukkaa

-Pippin sai omenan 😊 ♥

-Valvatti oli aivan ihana ja muisti kirjeen!

- Harmaat satamat 🏰❤️

- Denethor sekoitti pojat, joka aiheutti pientä naurua

(Denethor: Faramirin torvi! Faramir soittaa!

Faramir: En se minä ollut!

Denethor: Eikun siis Boromir soittaa! Boromirin torvi!)

😂😂😂❤️

- Örkkejä ei ollut liikaa ja siellä oli ne muutamat tappelut 🤖

- Lukitar ei helpottanut araknofobiaa, eli hyvin tehty

- Musta ratsastaja punaisine silmineen oli upea!

- Taustat eli heijastukset tykillä oli hienosti tehty ja esim. Ilotulitus katossa oli aivan ihana!!
Olis ollut kiva, että oltaisiin hyödynnetty enemmänkin, kun taitoa kerta on!

- Fangornin metsä ❤️ Wow! Siitä olisi voinut ottaa mallia Lothlórieniin!

- Lothlórienissa toteutettu silmät sidottuna kulku hienosti!

- Gimli ja Lady Galadriel ❤️

- Käsiohjelma ja Mordor -leivos!

- Seura ❤️ Kontulaiset vaan on ❤️ Näin hyvin pitkästä aikaa sellaisia Kontulaisia, joita en ole nähnyt varmaan 10vuoteen! ❤️ (Tajusin olleeni yli 20vuotta jo Kontuporukoissa 🤖🤖)

Huonot:

- Lothlórienin lavastus, odottelin koko ajan, että putkia pitkin tulee Mario ja Luigi hyppimään
😂 Oli vähän liian yksinkertaisesti tehty kauniit puut

- Valkoisessa neuvostossa oli jostain kumman syystä Arwen?! 🤖🤖

- Klonkku ei maininnut kertaakaan Fisusia?! Eikä Hobitit sieniä?! 🤖

- Kenenkään kuolemaa ei surtu vaan mentiin aika toteamuksella eteenpäin

- Näytelmä pitäisi nähdä lähempää, sillä osa kohtauksista piti etsiä, että kuka puhuu?

- Gandalf vain karjui Pippinille koko ajan ja jätti suurimman osan vitseistä pois, mikä harmitti

- Lopussa vähän odotti, että Arwen ja Aragorn vaihtais edes pienen suudelman, että näyttäis edes siltä kuin menisivät naimisiin

- Jotkut hahmot vaan jäi sivuhahmoiksi.. esim. Gimli ja Legolas.. silleen.. ne vaan hengaili siellä takana. Sanoiko silloin tällöin yhden repliikin kumpikin ja se oli siinä 😊
- Legolas ampui tyhjällä jousella.. sielu itki verta. Mutta teatterissa ymmärrän toki
- Kuohut oli aika.. tuota.. näytti ihan päiväkotiversioilta, kun menee lakanarullia lavan poikki valkoisilla keppihevosilla 😊 Muuten kohtaous oli hieno, mutta sitten noi.. eli olisikohan joku alkuperäinen suunnitelma mennyt pipariksi ja tehty hätäpäissään tällainen kyhäelmä 😊😊
- Puuparran silmät oli vähän turhan villit, eli meni epätyypillisesti enttejä ajatellen. Nyt tiedän, miltä näyttää Adhd Entti 😊 Enttien kanssa pitäisi muutenkin olla hitaita ja varovaisia. Muutenkin Enteillä tuli tosi tosi nopeita liikkeitä ja nopeasti päätöksiä, mikä oli hyvin kyseenalainen, mutta jouhevasti tehty kokonaisuutta ajatellen.
- Haldir jäi hahmona hyvin ontoksi ja piittaamattomaksi. Gandalfin kuolema oli ihan sama - meininkiä 😊
- Lothlórienissa haltiat eivät kumartaneet Legolasia, mikä häiritsi hirveästi, onhan hän kuitenkin Synkmetsän prinssi 😊
- Sänkimies seuran puheenjohtaja ja kuningatar ei päässyt paikalle prinssipuolisonsa kanssa, mitä vähän odotin muiden Kontulaisten lisäksi
- On tehty just passeliksi kokonaisuudeksi, mutta muutama asioiden yhdistys oli hyvin mielenkiintoinen valinta 😊 Muutoin hyvä 😊
- Adhd Entti = silmät vähän väliä kierossa 😊😊
- Klonkun kaikki hyvät heitot ja upea heittäytyminen, olisipa joskus itsellänikin tuollainen kehonhallinta! Onneksi Klonkulla oli siveellisemmät housut tällä kertaa 😊

Tähän päättyi tämä Hobsan, mutta *tie vain jatkuu jatkumistaan.*

Ja, jotta se todella jatkuisi, niin muistakaa maksaa jäsenmaksu!